

og det gjør mig ondt, at det ikke vilde bevilge dette Beløb. Paa den anden Side er 4,000 jo ikke saa stort et Beløb, at det har en saa overordentlig Vigtighed. Efterat have talt om Endringsforslagene, skal jeg udtale mig ganske kort om nogle Bemærkninger eller Henstillinger fra Udvalgets Side. Der er gjort en Henstilling om, at Budgetterne baade for Krigsministeriet og Marineministeriets Vedkommende kunde indrettes paa en anden Maade, saaledes, at man istedetfor at rette Tallene saaledes som de ville falde i Marts Løb, tager Normalværdien af dem, f. Ex. at man paa Marineministeriets Budget, istedetfor at sætte det virkelige Antal Arbejdsdage, som der er i Marts Løb, sætter et Normalantal Arbejdsdage, og saa bagefter retter Tallene afhængig af de flere eller færre Dage, der arbejdes. Det skal jeg gjerne gaa ind paa. Jeg skal bemærke, at det har været Tilfældet før, navnlig for Marineministeriets Vedkommende, men da blev man temmelig stærkt angreben af Statsrevisionen, som spøgende tilbød at laane Ministeriet en Almanak, for at vi kunde se, hvor mange Arbejdsdage der var. Under et saadant Tryk frafaldt vi den tidligere Fremgangsmaade og regnede ud nøiagtigt, hvormange Arbejdsdage der faldt det følgende Aar, hvilket naturligvis gjorde det lidt vanskeligt ved Sammenligningen med det foregaaende Aar. Men naar Udvalget anmoder om at gaa tilbage til den tidligere Tilstand, kan jeg med Fornøielse gaa ind derpaa. — Med Hensyn til Udvidelsen af Amagerbroes Passage, hvor det af Udvalget henstilles til mig at søge Forhandling med Magistraten om paa visse angivne Betingelser at faae det større Forslag gennemført, vil jeg sige, at saadanne Forhandlinger ere paabegyndte, idet der er stet Henvendelse til Magistraten derom. Magistraten har svaret derpaa, at den vilde foretrække, at det mindre Arbejde udføres, men jeg vil dog efter den Skrivelse, jeg har modtaget, antage, at der er Sandsynlighed for, at denne Sag vil kunne bringes i Orden paa den Maade, som Udvalget ønsker. Med Hensyn til Understøttelsen til fra Elefstolen afskedigede Lærere, har Udvalget udtalt, at det forventer, at Ministeriet under visse nævnte Forudsætninger lader disse Understøttelser falde bort. Jeg er i saa Henseende ganske enig med Udvalget. — Endelig er der en Bemærkning i Betænkningens Nr. 168, som angaar Værdien af de under Krigsministeriet hørende Bygninger og Grundarealer. Det, som Udvalget særlig ønsker oplyst, er Værdien i Handel og Wandel af de forskellige Bygninger og Arealer og ligeledes

Arealernes Udstrækning; i Betænkningen udtales, at en skriftlig Besvarelse heraf er ikke modtagen, men efter at have forhandlet Sagen med Ministeren forventer Udvalget, at de ønskede Oplysninger ville blive givne i Forbindelse med Lovforslaget for 1884—85. Det var ikke ganske den Opfattelse, jeg havde af vore Forhandlinger i Udvalget; jeg sagde ganske vist, at der var endel Oplysninger, som meget godt kunde gives, andre, der vanskeligt kunde staffles; i det Hele vare Forhandlingerne i Udvalget derom ikke saa overordentlig udtømmende. Jeg vil bemærke, at den omtrentlige Størrelse af de Staten tilhørende og af Hæren benyttede Arealer er mig bekendt og kan staffles tilveie. Med Hensyn til Værdien i Handel og Wandel af Bygningerne er der enkelte af dem, Kaserneerne, der af andre Grunde ere tagerede i saa Henseende; det kan jo ogsaa fremdeles oplyses, hvad Bygningerne i Kjøbenhavn ere vurderede ved Brandtaxation, men forøvrigt kjende vi stet ikke noget til de andre Bygningers eller Arealers Værdi i Handel og Wandel. For at staffe den at vide maatte vi benytte uvillige Mænd, der af Ketten vare udmeldte derilil, det vilde medføre endel Bekostninger, og jeg tror rigtignok, at disse Værdiansættelser ville blive uden enhver reel Betydning. Det kan være vanskeligt nok at finde Mænd, der kunne tagere selve Bygningernes Værdi i Handel og Wandel, men vanskeligere vil det vist blive at faae Folk til at tagere Værdien af Kastellet, Christianshavn og Kronborg Fæstninger, og endnu vanskeligere at finde Folk, der kunne sige Værdien i Handel og Wandel af Søforterne eller Panterskibene, hvilken naturligvis er langt ringere, end de have forstet Staten. At benytte disse Oplysninger, som det blev sagt ved 1ste Behandling, for deraf at faae Klarhed over, hvad vi virkelig benyttede til vore Forsvarsudgifter, har i Virkeligheden overmaade Lidt at betyde, saa at jeg tror nok, at Thinget dog maaste vil være enigt med mig i, at det neppe er værd at anvende al den Tid og alle de Kræfter og Penge paa at gaa tilbunds i disse Arbejder. Derimod vil der naturligvis kunne staffles endel Oplysninger. Jeg tror ogsaa, at Nogle ville være tilbøjelige til at se noget urigtigt derpaa eller ville gjøre en noget urigtig Anvendelse af disse Værdier. Det synes nemlig efter Udtalelserne ved 1ste Behandling, at Nogle kunde ville slutte saaledes: Sæt, at der bevilges 100,000 Kr. til en Kaserne, saa siger man: Vi have givet 100,000 Kr. til den Kaserne, og den Kaserne er 100,000 Kr. værd, saa er det altsaa 200,000 Kr., Krigsvæsenet har kostet os. Jeg tror, at der vilde være temmelig megen